

Για το μάθημα των θρησκευτικών (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 21 Ιανουαρίου, 2016

Σ' έναν καθηγητή...

Θυμώνετε με κάποιους φίλους σας, οί όποίοι δυσαρεστούνται με τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν στὰ σχολεῖα. Ἐχετε δίκαιο. Ὁ θυμὸς σας εἶναι δίκαιος θυμὸς. Τέτοιος θυμὸς ἔχει ἀξία μπροστὰ στὸν Θεό. Ὅμως δὲν ὠφελεῖ μόνο ὁ θυμὸς, οὔτε μόνον ἡ πειθώ. Πρέπει καὶ νὰ προσεύχεστε γιὰ ἐκείνους, οί όποίοι κατὰ τὴν ἀφροσύνη τους ξεσηκώνονται ἐναντίον τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ στὰ σχολεῖα. Νὰ τοὺς ἀνοίξει ὁ Θεὸς τὰ μάτια, ὥστε νὰ δοῦν ὅτι κόβουν τὸ κλαδὶ πάνω στὸ ὅποιο κάθονται. Διότι **ὅλη ἡ διαπαιδαγώγησις τῆς χριστιανικῆς νεολαίας βασιζέται πάνω στὸν ἀταλάντευτο βράχο τῆς ἐπιστήμης τοῦ Χριστοῦ**. Σ' ἐκεῖνον βασιστήκαμε καθ' ὅλη τὴ χιλιετία τῆς βαπτισμένης ιστορίας μας, σ' ἐκεῖνον πρέπει νὰ βασιστοῦμε καὶ σήμερα καὶ αὔριο καὶ εἰς τοὺς αἰῶνες. Τέτοια διαπαιδαγώγησις δὲν μᾶς ντρόπιασε στὸ παρελθόν, δὲν θὰ τὸ κάνει οὔτε στὸ μέλλον. Μᾶς ἔδωσε ἀνθρώπους πρώτης τάξεως, οί όποίοι εἶναι τὸ κόσμημα τῆς ιστορίας μας, ὅπως εἶναι τὰ ἀστερία κόσμημα τοῦ οὐράνιου θόλου. Καὶ μᾶς ἔδωσε πελώριο ἀριθμὸ τέτοιων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἀστεριῶν στὸν θόλο τῆς λαϊκῆς ιστορίας μας.

Καὶ τί ἄλλο μπορεῖ νὰ εἶναι **στόχος** στὴ διαπαιδαγώγησις παρὰ νὰ δώσει ἀνθρώπους πραγματικούς; Ἡ ἐπιστήμη τῆς παιδαγωγίας καὶ σέ μᾶς καὶ σ' ὅλους τοὺς βαπτισμένους λαοὺς ἀπαραίτητα πρέπει νὰ συμβαδίζει μετὰ τὴν ἐπιστήμη τοῦ Χριστοῦ. Ἐὰν ἡ διαπαιδαγώγησις χωριστεῖ ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη τοῦ Χριστοῦ, δὲν χάνεται ἡ ἐπιστήμη τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ χάνεται ἡ διαπαιδαγώγησις, καὶ χάνονται οί πραγματικοὶ ἄνθρωποι. Ἐὰν ὅμως χαθεῖ ἡ διαπαιδαγώγησις στὸ σχολεῖο, τὸ σχολεῖο γίνεται ἐπικίνδυνον γιὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ γιὰ τοὺς λαοὺς. Διότι ὁ ἄνθρωπος ἐκπαιδευμένος μὲν, ἀλλὰ χωρὶς χαρακτήρα, εἶναι πολὺ πρὸ ἐπικίνδυνος γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους, ἀπ' ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀπαίδευτος καὶ χωρὶς χαρακτήρα. Ὁ δεύτερος εἶναι χωρὶς χαρακτήρα κατ' ἀδυναμία, ἐνῶ ὁ πρῶτος κατὰ τὴν πίστη. Ἡ σχισμὴ στὴν πίστη ἐνὸς ἀνθρώπου προκαλεῖ ἀναπόφευκτα καὶ τὴ σχισμὴ στὸν χαρακτήρα. Τοῦτο τὸ μαρτυρεῖ τόσο ἡ βιβλικὴ ιστορία ὅσο καὶ ἡ γενικὴ ιστορία, τῶν βαπτισμένων λαῶν. Ὅποιος βασιλιάς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπομακρυνόταν ἀπὸ τὸν Θεό, ἀπομακρυνόταν καὶ ἀπὸ τὸ ἦθος. Διότι, **ἡ πίστη εἶναι δεμένη μετὰ τὴν ἠθική**, ὅπως ἕνα ποτάμι εἶναι δεμένο μετὰ τὴν πηγὴ του, καὶ τὸ φῶς μετὰ τὸ ἥλιο. «Ἐγὼ εἶμι ἡ ὁδὸς» (Ἰωάν. 14, 6), εἶπε ὁ Χριστός, καί: «Σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν» (Ἰωάν. 4, 10), καί: «Ἐγὼ εἶμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. 8, 12). Ποῦ θὰ πᾶμε τὰ παιδιά ἔξω ἀπὸ αὐτὴν τὴν Ὁδὸ, παρὰ

μόνο στην κατάρρευση; Μὲ τί θὰ ποτίσουμε τὶς διψασμένες τους ψυχές; Μὲ τὴ γήινη λάσπη, πὺ πίνουν καὶ τὰ βόδια, ἢ μὲ τὸ ζωοφόρο ὕδωρ; Μὲ τί θὰ τὰ φωτίσουμε; Μόνο μὲ τὶς ἀπατηλὲς ἀκτίνες ἢ μὲ τὸ Φῶς Του;

Ἀλλά, λένε, τὰ θρησκευτικὰ δὲν εἶναι γιὰ τὴ δική μας μοντέρνα ἐποχή . Δὲν ξέρω· τὸ μόνο πὺ βλέπω, εἶναι ὅτι καὶ στὴ δική μας μοντέρνα ἐποχή κάλλιστοι ἄνθρωποι εἶναι ἐκεῖνοι πὺ κρατιοῦνται ἀπὸ τὴν πίστη τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν νόμο Του. Οὔτε ξέρω ποιά ἄλλη ἐπιστήμη θὰ μποροῦσε νὰ ἀντικαταστήσει τὴν ἐπιστήμη τοῦ Χριστοῦ στὴ διαπαιδαγώγηση τῆς νεολαίας. Ἴδού, **δὲν ὑπάρχει καμία ἄλλη ἐπιστήμη γιὰ τὸν ἄνθρωπο, γιὰ τὸ νόημα τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καὶ γιὰ τὸ πῶς πρέπει νὰ εἶναι ὁ πραγματικὸς ἄνθρωπος, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ θρησκευτικὴ ἐπιστήμη.**

Κι ἔτσι, κανένας δὲν μπορεῖ νὰ τοποθετήσῃ ἄλλο θεμέλιο διαπαιδαγώγησης, οὔτε στὴν ἐποχή μας οὔτε χιλιάδες χρόνια ὕστερα ἀπὸ μᾶς, πέρα ἀπὸ Ἐκεῖνον, πὺ εἶναι τὸ ζωντανὸ θεμέλιο, τὸ ὁποῖο τοποθέτησε ὁ ἴδιος, λέγοντας: «ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδὲν» (Ἰωάν. 15, 5).

Εἰρήνη σὲ σᾶς καὶ εὐλογία ἀπὸ τὸν Θεὸ.

(Ἀπὸ τὸ βιβλίο: «Δὲν φτάνει μόνο ἡ πίστη...» Ἱεραποστολικὲς Ἐπιστολὲς Β΄, Ἁγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς)

(Πηγὴ ἡλ. κειμένου: hristospanagia3.blogspot.gr)